

nalézacím bude ovšem, aby i v této příčině dospěl k náležitému zjištění, ač jen, přijde-li v úvahu druhý případ §u 51 zákona, k čemuž by nedošlo, bude-li obžalovaný uznán vinným ve vlastní osobě spáchaným vědomým vsáhnutím do práva původcovského (§§y 3, 21, 23, 24 čís. 3, 51 případ prvý zákona). Poněvadž pak rozsudek ani po stránce subjektivní neobsahuje zjištění, v §u 51 zákona o právu autorském vyžadovaných, nelze ihned ve věci samé rozhodnouti, i bylo proto podle §u 288 čís. 3 tr. ř. uznati, jak uvedeno.

Čís. 1947.

Porušení předpisu §u 79 tr. ř. při doručení obsílky k hlavnímu přelíčení.

Nebyla-li v řízení o zločinech a přečinech obsílka ku hlavnímu přelíčení řádně doručena, lze si do toho stěžovati pouze zmateční stížností (§ 281 čís. 3 tr. ř.); odpor ve smyslu §u 427 tr. ř. nezná tu místa.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1925, Zm I 667/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do kontumačního rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Hradci Králové ze dne 9. září 1924, kterým byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry podle §§ů 183, 184 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Obžalovaný uplatňuje ve zmateční stížnosti předem formální zmatek §u 281 čís. 3 tr. ř. proto, že prý mu nebyla doručena obsílka k hlavnímu přelíčení, a že proto nevěděl, že se projednává jeho trestní záležitost. Tvrdí tudíž zmateční stížností porušení předpisu § 427 tr. ř. v tom směru, že nebyla obžalovanému obsílka ku hlavnímu přelíčení k vlastním rukám dodána, tudíž porušení ustanovení, o němž se v zákoně (§ 427 odstavec prvý tr. zák.) výslovně přikazuje, že se ho má šetřiti pod neplatností. Dlužno předeslati, že dle protokolu o hlavním přelíčení bylo soudem zjištěno na základě zpátečního lístku, u č. l. 38 založeného, že obslání jest prokázáno. V tomto modrém zpátečním lístku, dne 19. července 1924 obžalovaným podepsaném, jest uvedeno doslovně toto: »P ř e d v o l á n í p r o r o z h. v r c h. s o u d u a 9./9. 1924 l í č e n í.« Slova »předvolání pro« jsou vytištěna, ostatní slova jsou v téže řádce tužkou připsána. O tomto obžalovaným tvrzeném porušení formálních zákonných předpisů zavedeno šetření dle §u 6 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z r. 1878 a zjištěno toto: Na č. l. 38 jest rozhodnutí vrchního soudu zemského v Praze ze dne 27. června 1924, kterým byly námitky obžalovaného proti obžalobě zamítnuty, a dvoje vyřízení předsedy ze dne 4. července 1924, prvé, v němž se obžalovaný o onom rozhodnutí vrchního soudu zemského v Praze vyrozumívá, a druhé, jímž

se ustanovuje hlavní přelíčení. Kancelářská oficiantka B-ová, která dotyčné usnesení expedovala, udala, že opsala rozhodnutí vrchního soudu na kancelářský papír a že opis tohoto rozhodnutí zároveň s modrým předvoláním ku hlavnímu líčení vložila do modré obálky form. č. 67 a.) j. ř. a pak expedovala a připustila, že vzhledem k tomu, že obálka a předvolání byly obě modré a že v obálce bylo vyřízení na bílém papíře, je možno, že obžalovaný při otevření obálky vyndal pouze rozhodnutí vrchního soudu a předvolání přehlédl. Obžalovaný udal, že v obálce byl pouze opis rozhodnutí vrchního soudu, předvolání ku hlavnímu přelíčení prý tam nebylo.

Dle §u 79 tr. ř. musí být, obsílka ku hlavnímu přelíčení obžalovanému doručena do vlastních rukou. Ježto trestní řád na toto doručení vzhledem k zásadě ústnosti a bezprostřednosti klade neobyčejnou váhu, ustanovuje § 21 prov. nař. ku tr. ř., že se má obeslání obviněného ve spisech vyznačiti a že se má doručení obsílky pravidelně státi úředním sluhou nebo představeným obce, a obsahují §§y 211—213, 339—378 j. ř. řadu předpisů, které umožňují nejen řádné doručení, nýbrž i jeho kontrolu. Důležité jest ustanovení §u 7 nař. min. spr. ze dne 15. dubna 1902, čís. 74 ř. zák., kterým bylo upraveno doručování poštou, že ku k a ž d é zásilce, která má býti doručena ve věcech trestních, má býti připojen doručující lístek, dle form. 66 a) bílý, kde se jedná o doručení, která nemusí býti dodána do vlastních rukou (§ 80 tr. ř.), a dle form. 67 a) modrý, kde se jedná o doručení do vlastních rukou (§ 79 tr. ř.). V tomto případě jednalo se o doručení dvou zásilek, z nichž jedna (rozhodnutí vrchního soudu) měla býti vypravena bílým doručujícím lístkem (§ 80 tr. ř.), druhá (předvolání ku hlavnímu líčení) modrým lístkem. Způsob, jakým bylo doručení obsílky ku hlavnímu přelíčení obžalovanému zařízeno, nevyhovoval tomuto předpisu a nelze proto říci, že obžalovanému byla obsílka řádně do vlastních rukou doručena, nanejvýš, když oficiantka B-ová sama vzhledem k způsobu vypravení připouští, že obžalovaný mohl obsílku přehlédnouti. Dle citovaného ustanovení musí býti obsílka ku hlavnímu přelíčení doručena způsobem, vylučujícím každou pochybnost o tom, že snad obžalovaný nedostal obsílku ku hlavnímu přelíčení do vlastních rukou. Ježto zjištěný způsob vypravení nevylučuje této pochybnosti, neměl nalézací soud přes doručný lístek, obžalovaným podepsaný, postupovati podle §u 427 tr. ř., nehledě ani k tomu, že v tomto případě v nepřítomnosti obžalovaného nebylo lze očekávati řádného vysvětlení věci. Byl tudíž vydáním rozsudku pro zmeškání porušen předpis §u 427 tr. ř., nařizující, by obžalovaný obsílku ku hlavnímu přelíčení obdržel.

Právem uplatňuje proto zmateční stížnost obžalovaného zmatek podle §u 281 čís. 3 tr. ř. Dle jasného ustanovení §u 427 tr. ř. jest podmínkou platnosti rozsudku pro zmeškání, pokud jde o řízení trestní, týkající se zločinů nebo přečinů, řádné doručení obsílky. Tím jest řečeno, že při nedodání obsílky obžalovaný může rozsudku odporovati jen zmateční stížností, podobně jako při nedostatku ostatních podmínek řízení pro zmeškání, nikoliv však námitkami. Tomu nevádí ustanovení §u 478 tr. ř., podle něhož v řízení přestupkovém možno podati odpor proti roz-

sudku pro zmeškání na základě Šu 459 tr. ř. též proto, že obžalovanému nebyla obsílka k hlavnímu líčení řádně doručena, neboť, kdyby byl chtěl zákonodárce nedoručení obsílky v trestním řízení o zločinech a přečinech postavit na roveň neodvratným překážkám podle Šu 427 tr. ř., byl by zajisté v Šu 478 tr. ř. tento důvod nebyl na roveň postavil jiným neodvratným překážkám (Storch, Řízení trestní II. 541). I bylo pro tento zmatek stížnosti vyhověti, napadený rozsudek zrušiti jako zmatečný a, ježto se nelze obejít bez nového hlavního přelíčení, slušelo podle Šu 5 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. pro rok 1878 uznati právem tak, jak shora uvedeno.

Čís. 1948.

Ochrana známek (zákon ze dne 6. ledna 1890, čís. 19 ř. zák.).

Otázka šálnosti známky jest t. zv. otázkou smíšenou, avšak otázka, může-li býti rozdíl mezi zbožím, označeným chráněnou známkou, a mezi označením cizího zboží postřehnout obyčejným kupitelem jen vynaložením zvláštní pozornosti, jest skutkovým zjištěním.

(Rozh. ze dne 8. dubna 1925, Zm I 601/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost soukromé obžalobkyně do rozsudku krajského soudu v Jičíně ze dne 18. června 1924, jímž byl obžalovaný podle Šu 259 čís. 3 tr. ř. sprostěn z obžaloby pro přečiny podle §§ů 23 a 25 zákona ze dne 6. ledna 1890, čís. 19 ř. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

K vývodům zmateční stížnosti k důvodu zmatečnosti podle čís. 9 písm. a) Šu 281 tr. ř. dlužno předeslati, že otázka šálnosti závadného označení zboží a zaměnitelnosti označení dvojího zboží jest otázkou t. zv. smíšenou, že rozřešení její spočívá nejen na okolnostech, týkajících se stránky popisné, ve kteréžto příčině jde předem již o zjištění čistě skutkového rázu, nýbrž také na představě hlediska a pojmu »obyčejného kupitele«; v tomto ohledu zahrnuje v sobě řešení oné otázky také momenty právní. Nepochybil-li nalézací soud ve výkladu pojmu »obyčejného kupitele« ve smyslu Šu 25 zákona o ochraně známek, jest jeho posouzení oné otázky, tedy zejména i otázky, zda může býti rozdíl mezi zbožím, označeným známkou chráněnou, a mezi označením zboží cizího postřehnout obyčejným kupitelem zboží jen vynaložením zvláštní pozornosti, skutkovým zjištěním, jež po stránce právní vůbec nemůže býti napadáno, po stránce skutkové pak podléhá odporu jen s hlediska formálních důvodů zmatečnosti. V té příčině písemná zmateční stížnost vůbec rozsudku nevytýkala pochybení v pojetí představy »obyčejného kupitele«; teprve při zrušovacím roku zástupce soukromé obžalobkyně způsobem, ovšem přípustným, vytýkal v tom směru rozsudku pochybení, tvrdě, že, označuje-li rozsudek za obyčejného kupitele ve smyslu Šu 25 zákona toho, kdo je rozhodnut, kupovatí podle známky, vymezuje